

Norsk Gartnerforbund
100 år for næringen

NORGES BONDELAG

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 OSLO

Vår saksbehandler
Erik Almhjell
22 05 45 40

Vår dato
03.06.2011
Deres dato
04.03.2011

Vår referanse
11/00518-3
Deres referanse
201100306-/STD

Høring av forslag til endringer i konservesordningen

Norges Bondelag (NB) og Norsk Gartnerforbund (NGF) viser til høringsbrev fra LMD datert 4. mars 2011 om forslag til endringer i konservesordningen. NB og NGF vil innledningsvis gi noen prinsipielle betraktninger om endringsforslaget og deretter noen kommentarer på de enkelte underpunkter i forslaget.

NB og NGF vil påpeke at det er politisk bestemt at vi skal ha en tollbeskyttelse for norsk jordbruk og deler av bearbeidingsindustrien for å opprettholde et jordbruk med de forutsetninger som er gitt. Samtidig er det viktig at det tilstrebes likeverdige konkurransevilkår mellom bearbeidingsindustrien som bruker norsk råvare og bearbeidingsindustrien som bruker utenlandsk råvare.

Dette synet begrunnes bl.a. gjennom å vise til de siste årenes økning av forbruket av drikkevarer basert på eple som råstoff. Selv om norsk næringsmiddelindustri kjøper alt som er av norsk råvare, er allikevel andelen norsk råvare i disse drikkevarene lav og synkende. Vår oppfatning er at denne utviklingen henger sammen med både innholdet og praktisering en av Konservesforskriften. Innholdet i forskriften, bl.a. mulighetene for store tollfrie kvoter og omsetning av tollfrie kvoter er ikke egnet til å stimulere til økt norsk produksjon, og praktiseringen av forskriften, bl.a. gjennom en privat prisutjamning for noen få bedrifter har gjort det vanskelig for produsentene å ha reelle prisforhandlinger med industrien. Vår påstand er derfor at det pga Konservesforskriften over lengre tid har vært gitt priser som har ført til at økonomien i produksjonen av råvarene har blitt svært anstrengt. Dette gjelder spesielt for de røde bærene, men også den avtalte prisen for epler til konsentratproduksjon er holdt lav pga den private prisutjammingsordningen.

Et annet forhold som bør nevnes i denne forbindelsen, er at prisforhandlingene, både for eplekonsentrat og for røde bær, ikke har vært mulig å føre med den enkelte kjøper, men kun med Konservesfabrikkenes Landsforening, som har samarbeidet om å tilby

Bondelagets Servicekontor AS

Postadresse: Postboks 9354 Grønland 0135 OSLO	Besøksadresse: Landbrukets Hus, Schweigaardsgate 34 C 0191 OSLO	Telefon: 22 05 45 00	E-postadresse: bondelaget@bondelaget.no
NB og NGF Bondelagets Servicekontor AS	Org.nr.: 939678670 Org.nr.: 985063001 MVA	Bankkonto: 8101.05.12891 Bankkonto: 8101.05. 91392	Internett: www.bondelaget.no

Vår dato
03.06.2011

Vår referanse
11/00518-3

produsentene en pris for sine råvarer. Dette har ført til at produsentene ikke har kunnet forhandle fram bedre priser fra enkeltaktører som ønsker norske råvarer og som er opptatt av at norske råvarer gir deres produkter et fortrinn.

Konservesforskriften har samtidig som formål å gi industrien lavest mulig toll. Dette kan ikke sees på som et isolert formål, men må holdes sammen med formålet om norsk produksjon. Vi mener også at ordlyden må forstås slik at innrømmelse av lavest mulig toll ikke kan gis dersom det ikke samtidig fremmer målet om å stimulere til norsk produksjon. Det er dessuten viktig å påpeke at tollbeskyttelsen ikke bare skal være for norske råvarer, men også for ferdigvare basert på norske råvarer, og at dette også må være i norsk næringsmiddelindustri sin interesse.

LMD begrunner sitt forslag med å peke på at virkemidlene i den gjeldende konservesordning i for liten grad er målrettet når det gjelder de hensyn som ordningen er ment å ivareta. LMD foreslår å legge tolladministreringen av konserves inn under forskriften om administrative tollnedsettelse for landbruksvarer, FAT. Med bakgrunn i at ordningene knyttet til Konservesforskriften har sin opprinnelse i et landbrukspolitisk mål om at norsk råvareproduksjon skal økes/opprettholdes, mener vi at Konservesforskriften ikke lenger fungerer etter hensikten.

Etter vår oppfatning er det prinsipielt ingen forskjell mellom konservesindustrien og annen bearbeidingsindustri når det gjelder de landbrukspolitiske rammene for virksomheten. Den forutsettes å avta norske råvarer i den grad de er tilgjengelige, og den har behov for tollvern og suppleringsimport av råstoff i visse tilfeller. NB og NGF ser derfor ingen grunn til fortsatt å ha en egen forskrift for konservesindustrien, og ser positivt på forslaget om å legge tolladministreringen av konserves inn under den ordinære forskriften om administrative tollnedsettelse for landbruksvarer (FAT).

På den annen side ser ikke NB og NGF nødvendigheten av en utbredt bruk av tollnedsettelse for konservesindustrien. Tatt i betraktning omfanget av tollpreferanser i EØS-avtalen og GSP/nulltollsystemet, vil denne industrien kunne skaffe seg råstoff gjennom hele året på gunstige vilkår. Det skulle tilsi mindre behov for tollnedsettelse. Etter vår mening vil det ikke være ønskelig å liberalisere utover det som i dag gjelder av fri markedsadgang og tollfri kvoter for å ivareta konservesindustriens behov.

NB og NGF ser positivt på forslagene om forenkling av regelverk, men vil presisere at det krever også økt presisjon når det gjelder begrepsbruken i forskriften. En bør, så langt råd er, bruke de betegnelser og begreper som finnes i toll-tariffen og som samsvarer med den internasjonale vareklassifiseringen, ellers ender en stadig opp i tvilstilfeller eller at en risikerer at forskriften favner mer enn den er tiltenkt.

De produksjonene som tas ut av forskriften må kunne komme inn igjen hvis det skulle gjenopprette norsk produksjon av nevnte produkter. Dette må kunne gjøres for all innovasjon som eventuelt tar i bruk norsk råvare av frukt, bær og grønnsaker.

Til pkt 3.1 Innledning

NB og NGF slutter seg til forslaget om en viss innstramning i vareomfanget og tildelinger av bærvoter. Begrepsendringen til bearbeidingsindustri er grei nok, men begrepet

Vår dato
03.06.2011

Vår referanse
11/00518-3

bearbeidingsindustri favner handelsmessig videre enn konserverindustrien fordi deler av denne industrien er RÅK-industri i følge protokoll 3 i EØS-avtalen.

Til pkt 3.2 Epleråstoff

Systemet med tollfrie, omsettelige kvoter bør avvikles. Dersom det er slik at de ulike internasjonale avtalene Norge har forpliktet seg til ikke gir industrien tilstrekkelige muligheter til nok import til lav eller ingen toll, er forslaget om en tollnedsettelse for de som avtar et minstekvantum greit. En forutsetning er imidlertid at minstekvantumet må inngå i egen produksjon, og at salg av hele eller deler av minstekvantumet til en annen aktør ikke utløser tilgang til import til nedsatt toll flere ganger.

Innrømmelse av tollnedsettelse bør muligens også knyttes til hva bedriftene bruker det norske råstoffet til. Hvis kjøp av epler til "konsentrat": tollnedsettelse på "konsentrat" og ikke på varelinjer som kan konkurrere med norsk juice som ikke er fra konsentrat. Kjøp av epler til "fersk juice" gir tollnedsettelse for import av "fersk juice". NB og NGF ser viktigheten av å opprettholde norsk produksjon av eplekonsentrat. Det er mulig det er nødvendig å se nærmere på situasjonen for den bedriften som produserer eplekonsentrat i Norge basert på norsk råstoff.

Begrepet epleråstoff er upresist. NB og NGF vil foreslå at det i forskriften gjelder varer under 2009.71 og 79 i tolltariffen (ulikt Brix-innhold). En bør unngå å bruke begrepet eplekonsentrat fordi eplekonsentrat også kan gå under 2106.9020 (etter PH-verdi). I så fall er det en RÅK-vare og omfattes ikke av konserverordningen, men av RÅK-forskriften.

NB og NGF ser at forslaget om å innføre moderate tollsatser kan bli et godt virkemiddel for å stimulere til avsetning av norsk epler, men det bør vurderes om tollsatsene er høye nok for å oppnå ønsket hensikt. Videre støtter organisasjonene at minstekvantumet differensieres.

Til pkt 3.3 Grønnsaker til bearbeiding

LMD åpner for å omgjøre dagens praksis til et regelverk om tollnedsettelse ved avlingssvikt på minst 10 % og at dette ikke knyttes til spesifikke varenummer i tolltariffen. NB og NGF vil nok en gang påpeke de muligheter industrien har til å benytte tollpreferanser i EØS-avtalen, frihandelsavtaler og GSP/nulltoll-land. Det er politisk bestemt at disse skal gis tollpreferanser og i prinsippet bør en importere fra disse landene.

Når det gjelder potet må dette utredes videre, for å se på forholdet mellom potet brukt til fersk konsum og potet brukt i bearbeidingsindustrien.

Til pkt 3.4 Importkvoter og tollnedsettelse for bær

NB og NGF er enig med LMD at det ikke skal være automatikk mellom økt forbruk og øking i tollkvotene. For norsk bærproduksjon er det viktig å kunne være med på produktutvikling og at dagens forslag til forskrift ikke hindrer dette, men heller stimulerer til slik produktutvikling slik at vi alltid følger med på hvilke produkter konsumentene ønsker.

Til pkt 3.5 Endringer i vareomfanget

Vår dato
03.06.2011

Vår referanse
11/00518-3

NB og NGF ser ingen grunn til spesielt å tollnedsette for råvarene nevnt under grønnsaker. Flere av disse lar seg importere tollfritt gjennom året. Begrepene minigulrot og parisergulrot gir ingen mening dersom disse ikke er klassifisert særskilt i den internasjonale vareklassifiseringen i HS eller nærmere definert i forskriften.

NB og NGF vil foreslå at en er varsom med å gi individuelle tollnedsettelse for bærblandinger som inneholder norske bær. Dette også av hensyn til det nevnt ovenfor om utnytting av tollkvoter og GSP/nulltolland.

NB og NGF vil oppfordre myndighetene til å følge opp forskriften med målrettet kontroll for å sikre at formålet i forskriften best mulig ivaretar norske interesser.

Med vennlig hilsen

Astrid Solberg

Siðsel Bøckman